

SVÄTÝ OTEC FRANTIŠEK SCHVÁLIL DEKRÉT O MUČENÍCTVE ANNY KOLESÁROVEJ

"Svätý Otec 6. marca 2018 prijal na audiencii kardinála Angela Amata, prefekta Kongregácie pre kauzy svätých. Počas audiencie Svätý Otec schválil, aby Kongregácia vydala dekrét o mučeníctve Božej služobnice Anny Kolesárovej, narodenej vo Vysokej nad Uhom na Slovensku 14. júla 1928 a zavraždenej z nenávisťi k viere 22. novembra 1944," Spoznať bližšie Annu Kolesárovú je možné na stránke www.annakolesarova.sk

Životopis Anny Kolesárovej

Narodila sa 14. júla 1928 vo Vysokej nad Uhom ako dcéra Jána Kolesára, prezývaného po mame Hruška, a Anny, rodenej Kušnírovej. Pokrstená bola hneď na druhý deň 15. júla. O 10 rokov neskôr stratila mamu, ktorá zomrela na zápal pľúc. Anka ako jediná žena v domácnosti, mala len staršieho brata, musela prevziať zodpovednosť za domácnosť a nahraďiť mu matku. Mala veľa kamarátok, ale teraz kvôli povinnostiam ich už nestihala navštevovať. Preto sa rozhodli, že sa budú schádzať u Kolesárovcov. Spolu potom chodili na sväté omše, ruženec či litánie do blízkeho kostola. Žila veľmi skromne a jednoducho. Dbala o svoju povest a čistotu. Pravidelne pristupovala k sviatosti zmierenia a Eucharistii. Každú sobotu sa chodili modliť ruženec k susedom Podhorínovcom. Prišla však druhá svetová vojna a na jej konci v roku 1944 pre-

chádzal cez Vysokú nad Uhom aj front. Boje trvali niekoľko týždňov a vystrašení dedinčania sa skrývali v pivniciach. Ján Kolesár-Hruška, Anka a Miško spolu so susedmi sa ukrývali v pivnici pod kuchyňou. Ruských vojakov predchádzal chýr, že v Užhorode rozbili pálenicu a teda zásob majú dosť. Anka chodila oblečená v šatách svojej nebohej mamky, aby pôsobila dojmom vydatej ženy a uchránila svoju čistotu.

Pri prehliadke domu jeden opitý ruský vojak našiel pivnicu a ľudí, ktorí sa v nej skrývali. "Haňka, daj mu niečo zjesť, iste je hladný," povedal Ján Kolesár svojej šestnásťročnej dcére. Anka počúvala a išla do kuchyne pripraviť niečo vojakovi pod zub. Po chvíli si však všimol, že pod šatami dospelej ženy sa skrýva mladá dievča a začal na ňu naliehať, aby sa mu oddala. Odmietla aj napriek hrozbám, že ju zabije. Vytrhla sa mu z rúk a bežala k otcovi a bratovi do pivnice. Nahnevany vojak ju nasledoval, namieril na ňu automat a zakričal: "Rozlúč sa s otcom!" Anka vykrikla: "Apočko, zbohom! Ježiš, Mária, Jozef..." v polovici modlitby vojak vystrelil dve rany, do hrude a do tváre. Boje neutíchali a tak s jej mŕtvym telom strávili celú noc v pivnici. Na druhý deň neskoro večer ju potajomky a bez kňaza narýchlo pochovali. Zbúchali jednoduchú truhlu z dosák zo stodoly a vykopali plytký hrob vedľa jej nebohej mamky. Pohrebné obrady vykonal farár Anton Lukáč 29. novembra 1944. Hneď po pohrebe do matriky zapísal Hostia sanctae castitatis, teda obeť svätej čistoty. Takisto pripísal, že krátko pred smrťou pristúpila k sviatosti zmierenia a svätému prijímaniu.

Jej hrob navštevujú každoročne stovky mladých. Prvé stretnutie mladých na podnet svedectva mučeníckej smrti Anny Kolesárovej sa uskutočnili v roku 1999. Odvtedy sa konajú pravidelné púte.

zdroj: tkkbs

Farská rodina vychádza s týždňovou pravidelnosťou, pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá.

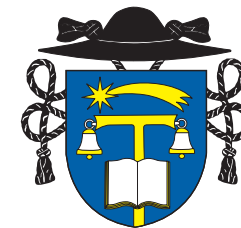
Redakčná rada: ICLic. Jakub Grich (OPraem), Mgr. Martin Schreiner,

Mgr. Marek Suchanovský, Jaroslav Bachleda.

www.rkfarnost.spisskabel.sk mail: fspbela@gmail.com

Kancelária: 052/458 13 86

Farská Rodina

Pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá
dobrovoľný príspevok 0,10 €

11. marec 2018 - 11/2018

SVETLO PRIŠLO NA SVET, A ĽUDIA MILOVALI TMU VIAC AKO SVETLO...

Ježiš povedal Nikodémovi: „Ako Mojžiš vyzdvihol na púšti hada, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý, kto verí, mal v ňom večný život.“

Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.

Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna.

A súd je v tomto: **Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Ved' každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené. Ale kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu.**

Jn 3, 14-21

Izraeliti na púšti reptali proti Bohu a proti Mojžišovi a preto Pán dopustil, že na nich zaútočili jedovaté hady, ktoré ich hrýzli a mnohých zabili. Na ich záchranu Mojžiš na Pánov pokyn vztýčil na žrd uprostred tábora medeného hada, na ktorého sa každý uštipnutý mohol pozrieť a zostať tak nažive. Ako Mojžiš vyzdvihol na púšti hada, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby dal večný život každému, kto v neho verí - to znamená každému, kto sa na neho s dôverou pozrie, kto od neho očakáva pomoc. Ako vtedy ani Izraelitov neoslobo-

dil od hadov priamo, ani nás nezbažil každého vplyvu spáchaných hriechov. Najväčšie oslobodenie totiž potrebujeme od predstavy, že môžeme žiť nezávisle na Bohu. Bez Boha nikdy nebudeme šťastní a on to vie, preto sa nás k sebe snaží priviesť. Preto nám neodňal utrpenie, ale namiesto toho nám na našu záchranu dáva pred oči kríž svojho Syna, ktorý stelesňuje hriech, utrpenie, ale aj lásku a záchranu. Pohľadom naň si pripomínáme svoj hriech, utrpenie Božieho Syna, ale aj jeho lásku a vyjadrujeme tak túžbu po záchrane.

Je to jednoduché a predsa niektorí neveria, odmietajú zdvihnúť pohľad nádeje ku krížu. Možno si nechcú priznať chybu. Možno si nechcú priznať, že potrebujú záchranu. Ale „kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna. To meno je Ježiš a znamená „Boh je záchrana“. Ak človek neuverí, že Boh je záchrana, že jedine on ho môže zachrániť, potom už niet pomoci...

A tak spása a večný život sú zadarmo, netreba pre ne urobiť nič iné, iba uprieť pohľad dôvery na kríž nášho Spasiteľa. A predsa treba byť ostražitý a usilovať sa o dobro, pretože ak si príliš navykne na zlo, môže sa stať, že ten pohľad nakoniec neznesieme.

Pane Ježišu, s dôverou dvíham pohľad k Tvojmu krížu a očakávam od Teba pomoc. Ty si môj záchrana. Nechcem už robiť veci bez Teba...

Zamyslenia

Farské oznamy na nasledujúci týždeň

1. **Darovali na kostol v Strážkach:** z pohrebu Magdalény Gallikovej 50€. **Pán Boh za plať!**
2. **Na budúcu nedeľu 18. 3. 2018 bude zbierka pre prenasledovaných kresťanov a utečencov.**
3. **Upratovanie kostola v Sp. Belej dňa 16.3.2018 - Skupina č. 16** L. Svobodu : Suchanovská č. 14, Budzáková č. 14, Jacenková č. 13, Ščigulinská č. 20, Penxová č. 24, ul Štefánikova : Neupaverová č. 3
4. **O pomoc pri upratovaní kostola v Krížovej Vsi dňa 17.3.2018, prosíme tieto ženy:** Elena Nálepková, č.d. 157, Marta Geletková, č.d. 158, Lucia Šatalová, č.d. 242.

SVÄTÝ OTEC V RANNEJ HOMÍLI: BOH NÁM ODPÚŠŤA, AK MY ODPUSTÍME DRUHÝM

V liturgickom čítaní z Knihy proroka Daniela (3, 25.34-43) sa spomína príbeh Azariáša, ktorý bol vrhnutý do rozpalenej pece za to, že nezaprel Pána. On sa však hneď nestážuje Bohu za to, čo s ním urobili, nevyčíta mu, že mu takto odpláca jeho vernosť. Aj naďalej vyznáva veľkosť Boha a ide až ku koreňu zla, keď hovorí: „Ty si nás vždy zachránil, no my sme žiaľ zhrešili“. Obviňuje seba samého a svoj ľud. „Sebaobvinenie je prvým krokom k odpusteniu“, potvrdzuje pápež František:

„Obviniť seba samých je súčasťou kresťanskej múdrosti. Nie obviňovať druhých, to nie, ale seba samých. A keď pristupujeme ku sviatosti zmierenia, treba mať toto na mysli: veľký Boh, ktorý nám dal množstvo vecí – a ja som žiaľ zhrešil, urazil som Pána. A prosím o spásu.“

Svätý Otec spomenul aj anekdotu o jednej panej, ktorá v spovednici dlho menovala svokrine hriechy, snažiac sa tak ospravedlniť seba samú, až jej nakoniec kňaz povedal: „Dobre a teraz vyznajte Vaše hriechy“.

„A toto sa Pánovi páči, lebo Pán prijíma kajúce srdce, pretože ako povedal Azariáš: «nebudú zahanbení tí, čo dúfajú v teba». Treba kajúce srdce, ktoré Pánovi hovorí pravdu: „Urobil som toto, Pane.“

Zhrešil som proti tebe“. Pán mu zakrýva ústa, ako otec

Márnotravnému synovi, nenechá ho dohovoriť. Jeho láska ho zakrýva. Odpúšťa všetko.“

Pápež František pozýva k tomu, aby sme sa nehanbili vymenovať vlastné hriechy, lebo Pán nás robí opäť spravodlivými, keď nám odpúšťa, a nie iba jeden raz, ale vždy. Je tu však jedna podmienka:

„Božie odpustenie v nás mocne účinkuje za predpokladu, že my odpustíme druhým. A toto nie je jednoduché, lebo zášť vytvára v našom srdci akýsi uzol a je tam vždy tá trpkosť. Mnohokrát v sebe nosíme zoznam vecí, ktoré nám urobili druhí: „Tento mi urobil toto, vykonal mi to a ono...“

Po výzve k ostrážitosti, aby sme sa nenechali zotročiť nenávisťou, Svätý Otec zhrnul svoju homíliu do dvoch viet:

„Toto sú dve veci, ktoré nám pomôžu pochopiť cestu odpustenia: «Ty si veľký, Pane, žiaľ, zhrešil som» a «Áno, odpúšťam ti sedemdesiatšedemkrát, za predpokladu, že ty odpúšťaš druhým».

zdroj: radiovaticana

LITURGICKÝ PREHĽAD			Spišská Belá	Strážky	Krížová Ves
PO	12.3.	Pondelok po 4. pôstnej nedeľi	18:30		17:30
UT	13.3.	Utorok po 4. pôstnej nedeľi	18:30	17:30	17:30 K
ST	14.3.	Streda po 4. pôstnej nedeľi	18:30		17:30
ŠT	15.3.	Štvrtok po 4. pôstnej nedeľi	18:30	17:30	
PI	16.3.	Piatok po 4. pôstnej nedeľi	6:30 17:45 KC 18:30 D		16:45 KC 17:30
SO	17.3.	Sobota po 4. pôstnej nedeľi Večerná sv. omša je z nasled. nedele	6:30 18:30		
NE	18.3.	PIATA PÔSTNA NEDEĽA	7:30 9:00 10:30 15:00 KC 18:30	9:00 14:00 KC	10:00 10:30K 14:00 KC

K - Kolónia D - detská svätá omša KC - krížová cesta

ÚMYSLY SVÄTÝCH OMŠÍ

	SPIŠSKÁ BELÁ:	STRÁŽKY:	KRÍŽOVÁ VES:
Po	18.30 + Jozef, Anna a Otília		ž. Peter a Lucia s rod.
Ut	18.30 + Ján, Margita a ost. z rod.	+ Ladislav, Anna a Ladislav	
St	18.30 + Andrej a Ján Zajonc		+ Mária a Michal
Št	18.30 + Ondrej, Mária a Katarína	+ Alžbeta a Rudolf	
Pi	6.30 + Ján Sloboda 18.30 + Dagmar (10r.)		+ Božena a Juraj
So	6.30 ž. Eduard a Jozef s rod. 18.30 + Emil (výročná)		
Ne	07.30 za veriacich 09.00 + Štefan, Katarína, Ján a ost. z rod. 10.30 ž. Róbert s rod. 18.30 + Jozef, Vincent a Júlia	+ Jakub, Anna a ost. z rod. Džadoňových	+ Juraj, Helena a Juraj